

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-126-06

Druk nr 988
Warszawa, 15 września 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącej stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., sporządzonej w Warszawie dnia 9 czerwca 2006 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Sprawiedliwości.

wz.

Wiceprezes Rady Ministrów

(-) Ludwik Dorn

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 9 czerwca 2006 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotycząca stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącej stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., sporządzonej w Warszawie dnia 9 czerwca 2006 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącej stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., sporządzonej w Warszawie dnia 9 czerwca 2006 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W dniu 18 września 1999 r. weszła w życie sporządzona w Waszyngtonie dnia 10 lipca 1996 r. Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji (Dz. U. z 1999 r. Nr 93, poz. 1066 i 1067 oraz z 2002 r. Nr 100, poz. 921). Umowa ta stworzyła gwarancje stabilności obrotu prawnego między Polską a USA oraz przyczyniła się do lepszego współdziałania sądów i prokuratur obydwu państw w ściganiu przestępców i zwalczaniu przestępczości jako takiej.

Potrzeba renegocjacji dotychczasowej Umowy dwustronnej

W dniu 25 czerwca 2003 r. w Waszyngtonie zostało podpisane Porozumienie między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji (zwane dalej Porozumieniem UE-USA). Tekst podpisanego, jednakże jeszcze nieobowiązującego, Porozumienia został opublikowany w Dz.Urz. UE L 181 z 19.07.2003, str. 27. Formalnoprawną podstawą do podpisania tego Porozumienia była decyzja Rady z dnia 6 czerwca 2003 r. dotycząca podpisania Umów między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie ekstradycji oraz wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych (Dz.Urz. UE L 181 z 19.07.2003, str. 25).

Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a Porozumienia UE-USA Unia Europejska zapewniła, że każde z Państw Członkowskich UE zobowiąże się w dokumencie zawartym między tym Państwem Członkowskim UE a USA do stosowania dwustronnej umowy o ekstradycji zawartej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki przez to Państwo Członkowskie UE w sposób określony w Porozumieniu UE-USA. Zobowiązanie Unii Europejskiej w tym zakresie rozciąga się również na państwa przystępujące do Unii po wejściu w życie Porozumienia (art. 3 ust. 2 lit. b). Oznacza to, że na RP został nałożony obowiązek dostosowania

polsko-amerykańskiej umowy o ekstradycji z 1996 r. do rozwiązań wprowadzonych Porozumieniem UE-USA.

Jak wskazano powyżej, Porozumienie UE-USA nie weszło jeszcze w życie. Koniecznym warunkiem wejścia w życie Porozumienia UE-USA jest dostosowanie przez każde z Państw Członkowskich UE, w tym również przez państwa, które weszły do UE w 2004 r., swoich umów o ekstradycji zawartych z USA, a obowiązujących w momencie wejścia w życie Porozumienia UE-USA, do zasad powyższego Porozumienia. Porozumienie to wejdzie w życie pierwszego dnia po upływie trzech miesięcy od daty wymiany między UE i USA dokumentów wskazujących, że poszczególne Państwa Członkowskie zakończyły wewnętrzne procedury zapewniające, że zmienione bilateralne umowy o ekstradycji z USA mogą wejść w życie.

W dniu 8 czerwca 2004 r. na posiedzeniu Rady UE ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych przedstawiciel Polski złożył, na podstawie art. 24 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, zastrzeżenie do Porozumienia UE-USA o ekstradycji, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska nie będzie związana Porozumieniem UE-USA o ekstradycji do czasu wypełnienia krajowych procedur wewnętrznych.

W przypadku Rzeczypospolitej Polskiej wewnętrzną procedurą będzie ratyfikacja, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącej stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej w Waszyngtonie dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r.

Z powyższego wynika, że ratyfikacja przez Rzeczpospolitą Polską przedmiotowej Umowy będzie stanowić wypełnienie obowiązku wynikającego z art. 3 ust. 2 lit. a Porozumienia UE-USA nałożonego na UE i tym samym umożliwi również Unii Europejskiej przedstawienie stronie amerykańskiej

dokumentu w trybie art. 22 Porozumienia UE-USA, bez konieczności odrębnej ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Porozumienia UE-USA.

Porozumienie o ekstradycji zostało zawarte w celu zapewnienia jednolitych rozwiązań dotyczących współpracy wszystkich Państw Członkowskich UE i USA w zakresie ekstradycji. Cel ten zdominował konstrukcję Porozumienia, które samo w sobie wiąże Unię i Stany Zjednoczone Ameryki, a nie Państwa Członkowskie i Stany Zjednoczone. Konieczne więc stało się zawarcie nowej umowy, zmieniającej dotychczasową Umowę dwustronną między Polską a Stanami Zjednoczonymi o ekstradycji, która uwzględni wynikające z Porozumienia zawartego między UE a USA zobowiązania dla Państw Członkowskich UE, jak również Państw przystępujących, a to w konsekwencji pozwoli na wejście w życie Porozumienia UE-USA.

Regulowany stan prawny

Umowa składa się z dwóch części: „umowy dostosowawczej” oraz „Załącznika”. Część zwana „umową dostosowawczą” zawiera postanowienia ogólne odnoszące się do Porozumienia UE-USA o ekstradycji ze wskazaniem, które z przepisów umowy dwustronnej ulegają zmianie oraz na mocy którego z przepisów Porozumienia. Załącznikiem natomiast jest skonsolidowany tekst Umowy RP-USA o ekstradycji oraz Porozumienia UE-USA o ekstradycji, który to Załącznik uwzględnia zmiany wynikające z art. 1 umowy dostosowawczej. Przyjęty przez stronę polską model instrumentu pisemnego, do którego odnosi się artykuł 3 ustęp 2 Porozumienia UE-USA o ekstradycji, tj. skonsolidowany tekst zawierający wszystkie zmiany i uzupełnienia wynikające z Porozumienia UE-USA o ekstradycji, przyczyni się do ułatwienia stosowania Załącznika przez praktyków prawa, tj. sędziów i prokuratorów. Taka forma umowy została przyjęta także przez inne Państwa Członkowskie UE (np. Królestwo Niderlandów i RFN).

Za generalną zasadę uznano, że Umowa (czyli umowa dostosowawcza oraz Załącznik) ma zastosowanie w sprawach o przestępstwa popełnione zarówno przed jej wejściem w życie, jak i po jej wejściu (art. 3). Umowę stosuje się

również tylko do wniosków o ekstradycję złożonych po jej wejściu w życie (art. 4). Niektóre z artykułów dotychczasowej umowy o ekstradycji zostały zastąpione nowymi przepisami, inne zaś przepisy mają charakter uzupełniający postanowienia obowiązujące. W przypadku wypowiedzenia Porozumienia UE-USA, Umowa dostosowawcza również utraci moc, natomiast moc prawną odzyska pierwotne brzmienie Umowy dwustronnej z 1996 r.

Artykuł 13 Porozumienia UE-USA spowodował zmianę art. 6 Umowy, w którym obecnie uregulowane zostało uprawnienie dla Państwa wezwanego do wydania osoby pod pewnymi warunkami. Mianowicie art. 6 Załącznika stanowi, że w sytuacji gdy przestępstwo, z powodu którego wnosi się o wydanie, jest zagrożone karą śmierci tylko według prawa Państwa wzywającego i brak jest takiego zagrożenia według prawa Państwa wezwanego, to Państwo to może wyrazić zgodę na wydanie, wyznaczając jednocześnie warunek, że kara śmierci nie zostanie orzeczona. W sytuacji, gdyby warunek taki nie mógł zostać spełniony, Państwo wezwane wskaże drugi warunek, że jeżeli kara śmierci zostanie orzeczona, to nie zostanie wykonana. Niespełnienie przez Państwo wzywające warunków ustalonych przez Państwo wezwane grozi odrzuceniem wniosku o wydanie. Dotychczasowy art. 6 Umowy nie przewidywał możliwości wyznaczenia jakichkolwiek warunków dla żadnej ze Stron.

Z uwagi na art. 5 Porozumienia UE-USA, został wprowadzony nowy art. 9bis do Załącznika dotyczący informacji podlegających szczególnej ochronie. Artykuł ten odnosi się do sytuacji, w których Państwo wzywające, występujące z wnioskiem o wydanie, dla uzasadnienia takiego wniosku zawiera w tym uzasadnieniu informacje podlegające szczególnej ochronie. Wówczas Państwo wzywające może w drodze porozumienia z Państwem wezwanym ustalić, w jaki sposób Państwo wezwane zapewni ochronę tych informacji. W przypadku braku możliwości po stronie Państwa wezwanego zapewnienia wymaganego przez Państwo wzywające sposobu ochrony informacji podlegających szczególnej ochronie, to ostatecznie samo zadecyduje, czy celem uzasadnienia wniosku o wydanie informacje te ostatecznie przekaze.

W art. 10 Załącznika dotyczącym dopuszczalności dokumentów wprowadzono przepis umożliwiający uproszczenie i przyspieszenie procedury ekstradycyjnej (art. 3 ust. 1 lit. b Porozumienia UE-USA). Będzie to możliwe dzięki dopuszczeniu w postępowaniu ekstradycyjnym prowadzonym na terytorium Państwa wezwanego dokumentów poświadczonych lub opatrzonych pieczęcią ministerstwa sprawiedliwości lub ministerstwa bądź departamentu właściwego dla spraw zagranicznych Państwa wzywającego, bez potrzeby ich dalszego poświadczania, uwierzytelniania lub innego rodzaju legalizacji.

W art. 12 Załącznika uszczegółowiono kwestię przekazywania wniosku w drodze dyplomatycznej przez wskazanie, gdzie się go składa, oraz uznanie, że datę otrzymania takiego wniosku przez Ambasadę uważa się za datę jego otrzymania przez Państwo wezwane (art. 3 ust. 1 lit. d Porozumienia UE-USA).

W związku z wprowadzeniem do prawa wspólnotowego instytucji europejskiego nakazu aresztowania, stosowne przepisy uwzględniające jego obowiązywanie zostały zawarte również w art. 17 ust. 2 Załącznika. Rozstrzyga on, jak powinna zachować się Polska, w sytuacji gdy z jednoczesnym wnioskiem o wydanie tej samej osoby w związku z tym samym przestępstwem lub z różnymi przestępstwami wystąpią USA w trybie zapisów umownych oraz którekolwiek z Państw Członkowskich UE o przekazanie na mocy europejskiego nakazu aresztowania. W takiej sytuacji właściwy organ w Rzeczypospolitej Polskiej zadecyduje, któremu z wnioskujących państw wydanie nastąpi (art. 10 ust. 2 Porozumienia UE-USA).

Skutki i tryb związania się Umową

Umowa została podpisana w dniu 9 czerwca 2006 r. w Warszawie. Ze strony polskiej Umowę podpisał Minister Sprawiedliwości Pan Zbigniew Ziobro.

Umowa dostosowawcza oraz Załącznik nie zawierają postanowień sprzecznych z obowiązującymi ustawami, a czynności mające na celu realizację ich postanowień wykonywane będą w sposób określony prawem wewnętrznym RP. Co więcej, Umowa w sposób pełny wyczerpuje materialny zakres Porozumienia UE-USA, tzn. do jej treści zostały wprowadzone wszystkie konieczne zmiany

i nowe rozwiązania, tak aby postanowienia Umowy, a zwłaszcza Załącznika, były tożsame z treścią Porozumienia UE-USA.

Wejście w życie Umowy nie spowoduje obciążeń Skarbu Państwa, poza zwykłymi kosztami wynikającymi z wykonywania wniosków o wydanie. Wejście w życie Umowy wraz z Załącznikiem będzie miało korzystny wpływ na stosunki polityczne między obydwoma państwami.

Realizacja postanowień Umowy nie będzie miała również wpływu na dotychczasowe stosunki gospodarcze, kulturalne i społeczne między obydwoma państwami. Wejście w życie Umowy nie spowoduje ponadto skutków związanych z rynkiem pracy, z wewnętrzną i zewnętrzną konkurencyjnością gospodarki oraz nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Umowa wraz z Załącznikiem podlega ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt. 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ponieważ dotyczy wolności, praw lub obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji (m.in. art. 31 ust. 3, art. 32, art. 36, art. 41, art. 55), jak również spraw uregulowanych w ustawie Kodeks postępowania karnego. Z uwagi na treść art. 91 ust. 1 i 2 Konstytucji nie będzie zachodzić konieczność zmiany prawa wewnętrznego.

09/16EP

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ**

**KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT~~6071~~ /2006/DP/mw

Warszawa, 5. 09. 2006 r.

**Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektów

- *uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącej stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., sporządzonej w Warszawie dnia 9 czerwca 2006 r. oraz*
- *ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącej stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., sporządzonej w Warszawie dnia 9 czerwca 2006 r.,*

wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Panią Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

W związku z przedstawionymi projektami (pismo nr RM-10-126-06 i RM-111-150-06), pozwalam sobie przedstawić następującą opinię:

Projekty

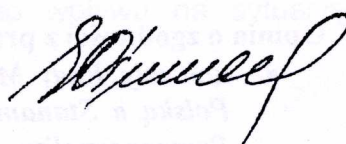
- *uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącej stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami*

Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., sporządzonej w Warszawie dnia 9 czerwca 2006 r. oraz

- ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącej stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., sporządzonej w Warszawie dnia 9 czerwca 2006 r.

są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pani Anna Fotyga

Minister Spraw Zagranicznych

Pan Zbigniew Ziobro

Minister Sprawiedliwości

U m o w a

**między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki
dotycząca stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami
Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej dnia 10 lipca 1996r.,
zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią
Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego
w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003r.**

Rzeczpospolita Polska oraz Stany Zjednoczone Ameryki (zwane dalej w załączniku do niniejszej Umowy „Umawiającymi się Państwami”),

Stosownie do artykułu 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003r.

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Stosownie do artykułu 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., zwanego dalej „Porozumieniem UE-USA o ekstradycji”, Rzeczpospolita Polska oraz Stany Zjednoczone Ameryki ustalają, że zgodnie z niniejszą Umową Umowa dwustronna między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzona w Waszyngtonie dnia 10 lipca 1996 r. (zwana dalej „Umową RP-USA o ekstradycji”) będzie obowiązywała na następujących warunkach:

- a) artykuł 6 Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w miejsce artykułu 6 Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 13 Porozumienia UE-USA o ekstradycji;
- b) artykuł 9 ustęp 1 Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w miejsce artykułu 9 ustęp 1 Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 5 ustęp 1 Porozumienia UE-USA o ekstradycji;
- c) artykuł 9bis Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w celu uzupełnienia postanowień Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 14 Porozumienia UE-USA o ekstradycji;

- d) artykuł 10 Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w miejsce artykułu 10 Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 5 ustęp 2 Porozumienia UE-USA o ekstradycji;
- e) artykuł 12 ustęp 4 Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w celu uzupełnienia postanowień Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 5 ustęp 1 i artykułem 7 ustęp 1 Porozumienia UE-USA o ekstradycji; dotychczasowe ustępy 4 i 5 artykułu 12 oznacza się odpowiednio jako ustępy 5 i 6;
- f) artykuł 17 Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w miejsce artykułu 17 Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 10 Porozumienia UE-USA o ekstradycji;
- g) stosownie do artykułu 3 oraz artykułu 5 niniejszej Umowy, artykuł 24 i 26 Załącznika do niniejszej Umowy skreśla się. W związku z powyższym, artykuł 25 Umowy RP-USA o ekstradycji staje się artykułem 24 Załącznika, zaś artykuł 27 Umowy RP-USA o ekstradycji staje się artykułem 25 Załącznika.

Artykuł 2

Załącznikiem do niniejszej Umowy jest skonsolidowany tekst Umowy RP-USA o ekstradycji oraz Porozumienia UE-USA o ekstradycji, który to Załącznik uwzględnia zmiany wynikające z artykułu 1 niniejszej Umowy. Skonsolidowany tekst Umowy stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

Artykuł 3

Zgodnie z artykułem 16 Porozumienia UE-USA o ekstradycji niniejsza Umowa ma zastosowanie w sprawach o przestępstwa popełnione przed wejściem w życie niniejszej Umowy jak również po wejściu jej w życie.

Artykuł 4

Niniejszej Umowy nie stosuje się do wniosków o ekstradycję złożonych przed jej wejściem w życie.

Artykuł 5

1. Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi tak szybko jak to możliwe. Niniejsza Umowa wejdzie w życie w dniu wejścia w życie Porozumienia UE-USA o ekstradycji.

2. W przypadku wypowiedzenia Porozumienia UE-USA o ekstradycji, niniejsza Umowa traci moc w tym samym dniu co Porozumienie UE – USA o ekstradycji, a w jej miejsce stosuje się Umowę RP-USA o ekstradycji. Niezależnie od powyższego Rzeczpospolita Polska i Stany Zjednoczone Ameryki mogą uzgodnić stosowanie niektórych lub wszystkich postanowień niniejszej Umowy.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni przez ich odpowiednie władze podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w, dnia 2006 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i angielskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc.

W imieniu

Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu

Stanów Zjednoczonych Ameryki

ZAŁĄCZNIK

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji

Artykuł 1

Obowiązek wydania

Umawiające się Państwa zobowiązują się do wzajemnego wydawania, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, osób, które przez organy w Państwie wzywającym są ścigane w postępowaniu karnym lub zostały uznane winnymi przestępstw stanowiących podstawę wydania.

Artykuł 2

Przestępstwa stanowiące podstawę wydania

1. Przestępstwem stanowiącym podstawę wydania jest przestępstwo, które według prawa obowiązującego w obu Umawiających się Państwach jest zagrożone karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze powyżej jednego roku lub karą surowszą.
2. Przestępstwo jest także przestępstwem stanowiącym podstawę wydania, jeżeli polega na usiłowaniu popełnienia lub uczestnictwie w popełnieniu przestępstwa określonego w ustępie 1. Wszelki rodzaj związku mającego na celu popełnienie przestępstwa określonego w ustępie 1 w rozumieniu prawa Rzeczypospolitej Polskiej i zмова w celu popełnienia przestępstwa określonego w ustępie 1 w rozumieniu prawa Stanów Zjednoczonych - są również przestępstwami stanowiącymi podstawę wydania.
3. W rozumieniu niniejszego artykułu przestępstwo jest przestępstwem stanowiącym podstawę wydania:
 - a) niezależnie od tego, czy prawo obowiązujące w Umawiających się Państwach zalicza to przestępstwo do przestępstw tego samego rodzaju lub określa to przestępstwo taką samą nazwą, lub

- b) niezależnie od tego, czy dane przestępstwo jest przestępstwem, co do którego prawo federalne Stanów Zjednoczonych wymaga wykazania istnienia takich okoliczności, jak przewóz międzystanowy albo posługiwanie się pocztą lub innymi środkami wpływającymi na handel międzystanowy lub zagraniczny, przy czym ma to znaczenie tylko dla uzasadnienia właściwości sądu federalnego Stanów Zjednoczonych.
4. Jeżeli przestępstwo zostało popełnione poza terytorium Państwa wzywającego, wniosek o wydanie będzie uwzględniony, jeżeli prawo Państwa wezwanego przewiduje w podobnych warunkach odpowiedzialność karną za przestępstwo popełnione poza jego terytorium. Jeżeli prawo Państwa wezwanego nie przewiduje takiej odpowiedzialności, organy wykonujące w Państwie wezwanym mogą rozstrzygnąć wniosek o wydanie według swego uznania.
5. W wypadku zgody na wydanie za przestępstwo stanowiące podstawę wydania, zostanie również udzielona zgoda na wydanie za wszelkie inne przestępstwa wymienione we wniosku, nawet gdy nie są zagrożone karą pozbawienia wolności powyżej jednego roku, o ile wszystkie pozostałe wymogi odnośnie do wydania zostały spełnione.

Artykuł 3

Przestępstwa skarbowe

Przestępstwo jest również przestępstwem stanowiącym podstawę wydania, jeżeli jest przestępstwem dotyczącym podatków, ceł, międzynarodowego transferu funduszy, importu, eksportu lub tranzytu towarów, nawet gdy prawo Państwa wezwanego nie przewiduje takiego samego rodzaju podatku, cła albo nie reguluje w ten sam sposób podatków, ceł, tranzytu towarów i obrotu dewizowego, jak prawo Państwa wzywającego.

Artykuł 4

Obywatelstwo

1. Żadne z Umawiających się Państw nie jest zobowiązane do wydawania własnych obywateli, jednakże organ wykonujący w Państwie wezwanym będzie mógł dokonać wydania takich osób, jeżeli według jego uznania będzie to właściwe i możliwe.

2. Jeżeli odmówiono wydania wyłącznie ze względu na obywatelstwo osoby poszukiwanej, Państwo wezwane, działając na wniosek Państwa wzywającego, przekaże sprawę swym właściwym organom w celu podjęcia decyzji co do przeprowadzenia postępowania karnego.

Artykuł 5

Przestępstwa polityczne i wojskowe

1. Wydanie nie nastąpi, jeżeli przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o wydanie jest przestępstwem o charakterze politycznym.
2. W rozumieniu niniejszej Umowy następujące przestępstwa nie są uważane za przestępstwa o charakterze politycznym:
 - a) zabójstwo lub jakiegokolwiek inne przestępstwo przeciwko Głowie Państwa jednego z Umawiających się Państw lub przeciwko członkowi rodziny Głowy Państwa,
 - b) przestępstwo, za które oba Umawiające się Państwa na podstawie wielostronnej Umowy międzynarodowej mają obowiązek wydania poszukiwanej osoby lub przedstawienia sprawy swoim właściwym organom w celu podjęcia decyzji w sprawie wszczęcia postępowania karnego,
 - c) zabójstwo, nieumyślne spowodowanie śmierci, umyślne uszkodzenie ciała, ciężkie uszkodzenie ciała lub ciężki rozstrój zdrowia,
 - d) porwanie, uprowadzenie lub inne niezgodne z prawem pozbawienie wolności, w tym branie zakładnika,
 - e) podłożenie lub użycie materiału wybuchowego, środka zapalającego lub innego niszczącego urządzenia zagrażającego życiu, powodującego poważne uszkodzenie ciała lub poważną szkodę w mieniu,
 - f) usiłowanie popełnienia lub uczestnictwo w popełnieniu jakiegokolwiek z wyżej wymienionych przestępstw, jak również wszelki rodzaj związku mającego na celu popełnienie tych przestępstw w rozumieniu prawa Rzeczypospolitej Polskiej i

zmowa w celu popełnienia tych przestępstw w rozumieniu prawa Stanów Zjednoczonych.

3. Jednakże pomimo ustępu 2 niniejszego artykułu wydanie nie nastąpi, jeżeli organ wykonujący w Państwie wezwanym stwierdzi, że wniosek był złożony z przyczyn politycznych.
4. Organ wykonujący w Państwie wezwanym może odmówić wydania za przestępstwa ujęte prawem wojskowym, które nie stanowią przestępstw w świetle powszechnego prawa karnego.

Artykuł 6

Kara śmierci

W przypadku gdy przestępstwo, w odniesieniu do którego wnosi się o wydanie, jest zagrożone karą śmierci według prawa Państwa wzywającego i nie jest zagrożone karą śmierci według prawa Państwa wezwanego, Państwo wezwane może wyrazić zgodę na wydanie pod warunkiem, że kara śmierci nie zostanie orzeczona w odniesieniu do osoby, o której wydanie się wnosi lub, jeżeli ze względów proceduralnych taki warunek nie może zostać spełniony przez Państwo wzywające, pod warunkiem, że jeżeli kara śmierci zostanie orzeczona, nie zostanie wykonana. Jeżeli Państwo wzywające akceptuje wydanie z zastrzeżeniem warunków na mocy niniejszego artykułu, spełnia te warunki. Jeżeli Państwo wzywające nie akceptuje warunków, wniosek o wydanie może zostać nieuwzględniony.

Artykuł 7

Ne bis in idem

1. Wydanie nie nastąpi, jeżeli osoba ścigana została prawomocnie skazana lub uniewinniona w Państwie wezwanym za przestępstwo, z powodu którego wnosi się o wydanie.
2. Wydanie nie zostanie wyłączone z tego powodu, że właściwe organy wykonujące w Państwie wezwanym postanowiły:
 - a) nie wszczynać postępowania karnego przeciwko osobie ściganej za czyny, z powodu których wnosi się o wydanie, lub

- b) umorzyć postępowanie karne, które zostało wszczęte przeciwko osobie ściganej w związku z takimi czynami.

Artykuł 8

Przedawnienie

Wydanie nie nastąpi, jeżeli ściganie lub wykonanie kary za przestępstwo, z powodu którego wnosi się o wydanie, uległo przedawnieniu według prawa Państwa wzywającego.

Artykuł 9

Postępowanie ekstradycyjne i wymagane dokumenty

1. Wniosek o wydanie wraz z dokumentami dodatkowymi przekazuje się w drodze dyplomatycznej.
2. Do wniosku o wydanie niezbędne są:
 - a) dokumenty, oświadczenia lub innego rodzaju informacje zawierające dane dotyczące tożsamości i obywatelstwa oraz prawdopodobnego miejsca pobytu osoby, o której wydanie się wnosi,
 - b) opis stanu faktycznego sprawy, w związku z którą wnosi się o wydanie, oraz informacja o dotychczasowym przebiegu postępowań w sprawie,
 - c) tekst przepisów prawa dotyczących istotnych elementów przestępstwa, z powodu którego wnosi się o wydanie,
 - d) tekst przepisów prawa dotyczących zagrożenia karą za przestępstwo,
 - e) informacja o przepisach prawa dotyczących przedawnienia ścigania lub wykonania kary w odniesieniu do przestępstwa, w związku z którym wnosi się o wydanie,

- f) dokumenty, oświadczenia lub innego rodzaju informacje określone odpowiednio w ustępach 3 lub 4 niniejszego artykułu.
3. Do wniosku o wydanie osoby w celu przeprowadzenia postępowania karnego ponadto niezbędne są:
- a) odpis postanowienia o aresztowaniu lub nakazu aresztowania wydanego przez sędziego lub inny właściwy organ, jeżeli zostały wydane,
 - b) odpis aktu oskarżenia, jeżeli został sporządzony,
 - c) takie informacje, które uzasadniałyby postawienie osoby w stan oskarżenia, gdyby przestępstwo było popełnione w Państwie wezwanym.
4. Do wniosku o wydanie osoby, która została uznana winną popełnienia przestępstwa stanowiącego podstawę wydania, ponadto niezbędne są:
- a) odpis postanowienia o aresztowaniu lub nakazu aresztowania wydanego przez sędziego lub inny właściwy organ, jeżeli zostały wydane,
 - b) odpis wyroku skazującego, a jeżeli taki odpis jest niedostępny - oświadczenie organu sądowego stwierdzające, że dana osoba została uznana winną,
 - c) informacje potwierdzające, że osoba, o której wydanie się wnosi, jest tą osobą, która została uznana winną,
 - d) jeżeli wobec osoby ściganej orzeczono karę - odpis wyroku orzekającego karę oraz oświadczenie stwierdzające, w jakim wymiarze wyrok został wykonany,
 - e) w wypadku osoby, która została uznana winną zaocznie - dokumenty wymienione w ustępie 3.

Artykuł 9bis

Informacje podlegające szczególnej ochronie

W przypadku gdy dla uzasadnienia wniosku o wydanie Państwo wzywające zamierza - przekazać informacje podlegające szczególnej ochronie, może ono porozumieć się z Państwem wezwanym w celu ustalenia zakresu w jakim może ono zapewnić ochronę tych informacji. Jeżeli Państwo wezwane nie może zapewnić wymaganego przez Państwo wzywające sposobu ochrony tych informacji, Państwo wzywające decyduje czy pomimo to przekaze informacje.

Artykuł 10

Dopuszczalność dokumentów

Dokumenty poświadczone lub opatrzone pieczęcią Ministerstwa bądź Departamentu Sprawiedliwości, lub Ministerstwa bądź Departamentu właściwego do spraw zagranicznych Państwa wzywającego zostaną dopuszczone w postępowaniu ekstradycyjnym prowadzonym na terytorium Państwa wezwanego bez potrzeby ich dalszego poświadczenia, uwierzytelniania, czy innego rodzaju legalizacji.

Artykuł 11

Tłumaczenie

Wszystkie dokumenty przesyłane przez Państwo wzywające będą przetłumaczone na język Państwa wezwanego.

Artykuł 12

Tymczasowe aresztowanie

1. W nagłych wypadkach każde Umawiające się Państwo może zwrócić się z wnioskiem o tymczasowe aresztowanie poszukiwanej osoby przed złożeniem wniosku o wydanie. Wniosek o tymczasowe aresztowanie może być przekazany w drodze dyplomatycznej lub bezpośrednio pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej a Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych.

Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej (Interpol) może pośredniczyć przy przekazaniu takiego wniosku.

2. Wniosek o tymczasowe aresztowanie powinien zawierać:

- a) dane dotyczące poszukiwanej osoby oraz informacje dotyczące jej obywatelstwa,
- b) określenie miejsca pobytu osoby, o której wydanie się wnosi, o ile jest znane,
- c) krótki opis stanu faktycznego sprawy i jeżeli jest to możliwe - czasu i miejsca popełnienia przestępstwa,
- d) opis naruszonych przepisów prawa,
- e) stwierdzenie istnienia:
 - (i) nakazu aresztowania osoby poszukiwanej w celu przeprowadzenia postępowania karnego lub osoby uznanej winną, wobec której nie wydano orzeczenia o karze, lub
 - (ii) wyroku skazującego wobec osoby poszukiwanej w celu wykonania kary,
- f) stwierdzenie, że nastąpi złożenie wniosku o wydanie poszukiwanej osoby.

3. Państwo wzywające zostanie niezwłocznie zawiadomione o decyzji w przedmiocie wniosku oraz o przyczynach jakiegokolwiek odmowy.

4. Jeżeli osoba, o której wydanie się wnosi, jest tymczasowo aresztowana w Państwie wezwanym, Państwo wzywające może przekazać wniosek o wydanie oraz dokumenty dodatkowe drogą dyplomatyczną zgodnie z artykułem 9 ustęp 1, przez złożenie wniosku i dokumentów w ambasadzie Państwa wezwanego, znajdującej się w Państwie wzywającym. W takim przypadku, data otrzymania takiego wniosku przez ambasadę jest uważana dla celów umożliwienia ciągłego zatrzymania osoby, za datę otrzymania przez Państwo wezwane w celu zachowania terminów, określonych w ustępie 5 niniejszego artykułu.

5. Osobę tymczasowo aresztowaną zwalnia się z aresztu, jeżeli w terminie sześćdziesięciu (60) dni od daty tymczasowego aresztowania na podstawie niniejszej Umowy organ wykonujący w Państwie wezwanym nie otrzyma formalnego wniosku o wydanie oraz dokumentów określonych w artykule 9.
6. Zwolnienie osoby z aresztu na podstawie ustępu 5 niniejszego artykułu nie wyklucza późniejszego ponownego aresztowania oraz wydania tej osoby, jeżeli wniosek o wydanie oraz uzasadniające dokumenty zostaną przekazane w terminie późniejszym.

Artykuł 13

Informacje dodatkowe

Jeżeli Państwo wezwane uzna, że informacje przekazane dla uzasadnienia wniosku o wydanie nie spełniają wymogów niniejszej Umowy, Państwo to może zwrócić się o dostarczenie dodatkowych informacji w wyznaczonym przez siebie rozsądnym terminie. Te informacje dodatkowe mogą być żądane i przesyłane bezpośrednio pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej a Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych lub w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 14

Decyzja w przedmiocie wydania i przekazanie

1. Państwo wezwane zawiadamia niezwłocznie Państwo wzywające o swojej decyzji dotyczącej wniosku o wydanie.
2. Jeżeli wniosek został załatwiony odmownie w całości lub w części, Państwo wezwane poda przyczyny odmowy wydania. Państwo wezwane przekaże na żądanie odpisy odnośnych orzeczeń sądowych.
3. Jeżeli wniosek o wydanie zostanie uwzględniony, organy wykonujące Umawiających się Państw uzgodnią czas i miejsce przekazania poszukiwanej osoby.
4. Przekazanie osoby poszukiwanej nastąpi w okresie czasu przewidzianym przez prawo Państwa wezwanego. Jeżeli prawo Państwa wezwanego nie przewiduje określonego czasu na przekazanie, nastąpi ono w ciągu

trzydziestu (30) dni od chwili powiadomienia Państwa wzywającego o decyzji wydania.

5. Jeżeli osoba poszukiwana nie zostanie odebrana z terytorium Państwa wezwanego w terminie, o którym mowa w ustępie 4, może ona zostać zwolniona. Państwo wezwane może następnie odmówić wydania osoby poszukiwanej za to samo przestępstwo.
6. Jeżeli nie jest możliwe terminowe przekazanie lub odebranie osoby podlegającej wydaniu przez jedno Umawiające się Państwo z powodu okoliczności pozostających poza jego kontrolą, Państwo to zawiadomi o tym drugie Umawiające się Państwo przed upływem terminu. W tym wypadku właściwe organy Umawiających się Państw mogą uzgodnić nową datę przekazania.

Artykuł 15

Skazania zaoczne

Jeżeli Umawiające się Państwo wystąpiło do drugiego Państwa o wydanie osoby skazanej zaocznie, organ wykonujący Państwa wezwanego może odmówić wydania tej osoby, jeżeli uzna, że postępowanie zaoczne nie zapewniło minimum praw do obrony, przysługujących osobie oskarżonej. Jednakże wydanie może nastąpić, jeżeli Państwo wzywające zagwarantuje w sposób uznany za wystarczający, że sprawa osoby, o której wydanie się wnosi, będzie ponownie rozpoznana z zagwarantowaniem praw do obrony.

Artykuł 16

Wydanie tymczasowe lub odroczenie postępowania ekstradycyjnego

1. Jeżeli wniosek o wydanie zostanie uwzględniony w odniesieniu do osoby, wobec której toczy się postępowanie karne za przestępstwo inne niż to, za które wnosi się o wydanie, lub która odbywa karę na terytorium Państwa wezwanego za przestępstwo inne niż to, za które wnosi się o wydanie, Państwo wezwane może tymczasowo wydać poszukiwaną osobę Państwu wzywającemu w celu przeprowadzenia postępowania karnego. Tak przekazana osoba pozostanie w areszcie w Państwie wzywającym i zostanie przekazana z powrotem Państwu wezwanemu po zakończeniu postępowania wobec tej osoby, zgodnie z warunkami, które zostaną uzgodnione w porozumieniu Umawiających się Państw.

2. Państwo wezwane może odroczyć postępowanie ekstradycyjne dotyczące osoby, wobec której toczy się postępowanie za to samo przestępstwo, za które wnosi się o wydanie, albo za jakiegokolwiek inne przestępstwo lub która odbywa karę na terytorium Państwa wezwanego za przestępstwo inne niż to, za które wnosi się o wydanie. Odroczenie może trwać do czasu zakończenia postępowania karnego wobec poszukiwanej osoby lub do czasu odbycia orzeczonej kary.

Artykuł 17

Wnioski o wydanie lub o przekazanie złożone przez kilka państw

1. Jeżeli Państwo wezwane otrzyma wnioski od Państwa wzywającego oraz od jakiegokolwiek innego państwa lub państw o wydanie tej samej osoby, za to samo lub za inne przestępstwa, właściwy organ Państwa wezwanego ustala, któremu państwu, o ile w ogóle, wyda osobę.
2. Jeżeli Rzeczpospolita Polska otrzyma wniosek o wydanie od Stanów Zjednoczonych oraz wniosek o przekazanie osoby na mocy europejskiego nakazu aresztowania w odniesieniu do tej samej osoby, za to samo lub inne przestępstwa, właściwy organ wykonujący Rzeczypospolitej Polskiej ustala, któremu państwu, o ile w ogóle, wyda lub przekaże osobę.
3. Podejmując decyzję na mocy ustępu 1 i 2 niniejszego artykułu, Państwo wezwane rozważa wszystkie istotne okoliczności, włączając w to, ale nie ograniczając się do następujących okoliczności:
 - a) czy wnioski zostały złożone na podstawie Umowy;
 - b) miejsce popełnienia każdego przestępstwa;
 - c) poszczególne interesy państw wzywających;
 - d) wagę przestępstw;
 - e) obywatelstwo pokrzywdzonego;
 - f) możliwość późniejszego wydania między państwami wzywającymi; oraz
 - g) porządek chronologiczny, w jakim wnioski zostały otrzymane od państw wzywających.

Artykuł 18

Zabezpieczenie i przekazanie przedmiotów

1. W zakresie dozwolonym przez swoje prawo Państwo wezwane może zabezpieczyć i przekazać Państwu wzywającemu wszystkie przedmioty, dokumenty oraz dowody związane z przestępstwem stanowiącym podstawę wydania. Przedmioty, o których mowa w niniejszym artykule, mogą być przekazane w takim zakresie, w jakim pozwala na to prawo Państwa wezwanego, także wówczas, gdy wydanie nie może nastąpić z powodu śmierci, zniknięcia lub ucieczki poszukiwanej osoby.
2. Państwo wezwane może uzależnić przekazanie przedmiotów od zadowalających gwarancji Państwa wzywającego, że przedmioty te zostaną zwrócone Państwu wezwanemu tak szybko, jak to będzie możliwe. Państwo wezwane może również odroczyć przekazanie takich przedmiotów, jeżeli są one niezbędne jako dowody w Państwie wezwanym.
3. Prawa osób trzecich do tych przedmiotów będą należycie respektowane.

Artykuł 19

Zasada ograniczenia ścigania

1. Osoba wydana na mocy niniejszej Umowy nie może być pozbawiona wolności, ścigana karnie, skazana lub poddana wykonaniu kary w Państwie wzywającym za przestępstwa, z wyjątkiem:
 - a) przestępstwa, za które nastąpiło wydanie, lub odmiennie określonego przestępstwa opartego na tych samych faktach, za które nastąpiło wydanie, o ile takie przestępstwo jest przestępstwem stanowiącym podstawę wydania lub stanowi łagodniejszą formę takiego przestępstwa,
 - b) przestępstwa popełnionego po wydaniu osoby,

- c) przestępstwa, co do którego organ wykonujący Państwa wezwanego wyraził zgodę na pozbawienie wolności, ściganie karne, skazanie lub wykonanie kary wobec danej osoby. W rozumieniu niniejszego punktu:
- (i) Państwo wezwane może wymagać przedstawienia dokumentów określonych w artykule 9 oraz,
 - (ii) o ile Państwo wezwane nie wyrazi sprzeciwu na piśmie, osoba wydana może zostać zatrzymana przez Państwo wzywające na dziewięćdziesiąt (90) dni lub na taki dłuższy czas, na jaki zezwoli Państwo wezwane, wówczas gdy wniosek jest rozpatrywany.
2. Osoba wydana na mocy niniejszej Umowy nie może być następnie wydana państwu trzeciemu za przestępstwo popełnione przed przekazaniem, chyba że Państwo przekazujące wyrazi zgodę.
3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie wyłączają pozbawienia wolności, ścigania karnego, skazania lub wykonania kary wobec osoby wydanej ani dalszego wydania tej osoby państwu trzeciemu, jeżeli:
- a) osoba ta po wydaniu opuściła terytorium Państwa wzywającego i następnie dobrowolnie tam powróci lub
 - b) osoba ta nie opuści terytorium Państwa wzywającego w terminie trzydziestu (30) dni od dnia, w którym uzyskała możliwość swobodnego wyjazdu.

Artykuł 20

Ekstradycja uproszczona

Jeżeli wydanie osoby Państwu wzywającemu nie jest w sposób oczywisty wyłączone przez prawo Państwa wezwanego oraz pod warunkiem, że osoba, o której wydanie się wnosi, nieodwołalnie wyrazi pisemną zgodę na swoją ekstradycję po osobistym poinformowaniu jej przez sędziego lub właściwego urzędnika o jej prawach do formalnego postępowania ekstradycyjnego oraz zapewnianej przez to postępowanie ochronie, którą by utraciła, Państwo wezwane może wydać tę osobę bez wcześniejszego przeprowadzenia formalnego postępowania ekstradycyjnego. W takim wypadku artykuł 19 nie będzie miał zastosowania.

Artykuł 21

Tranzyt

1. Każde z Umawiających się Państw może zezwolić na tranzyt przez swoje terytorium osoby wydanej drugiemu Państwu przez państwo trzecie. Wniosek o tranzyt zostanie przekazany w drodze dyplomatycznej lub bezpośrednio pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej a Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych. Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej (Interpol) może pośredniczyć przy przekazywaniu takiego wniosku. Powinien on zawierać dane dotyczące tożsamości osoby transportowanej oraz krótki opis stanu faktycznego sprawy. Podczas tranzytu osoba transportowana może być pozbawiona wolności.
2. Zgoda nie jest wymagana w wypadku korzystania przez jedno z Umawiających się Państw z drogi lotniczej, gdy nie jest przewidziane lądowanie na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa. W wypadku lądowania nieprzewidzianego na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa, to Umawiające się Państwo może żądać wniosku o tranzyt przewidzianego w ustępie 1. To Umawiające się Państwo może zatrzymać osobę, która ma być transportowana, do czasu otrzymania wniosku o tranzyt i zrealizowania tranzytu, o ile wniosek zostanie otrzymany w ciągu dziewięćdziesięciu sześciu (96) godzin od nieprzewidzianego lądowania.

Artykuł 22

Pomoc prawna i koszty

1. W każdym postępowaniu wynikającym z wniosku o wydanie Państwo wezwane będzie pomagać, występować w sądzie oraz reprezentować interesy Państwa wzywającego.
2. Państwo wzywające ponosi koszty związane z tłumaczeniem dokumentów oraz transportem osoby przekazywanej. Państwo wezwane pokryje wszystkie pozostałe koszty powstałe w tym Państwie na skutek postępowania ekstradycyjnego.
3. Żadne z Państw nie będzie występowało przeciwko drugiemu Państwu z innymi roszczeniami pieniężnymi i wynikłymi z postępowań ekstradycyjnych na mocy niniejszej Umowy.

Artykuł 23

Konsultacje

1. Ministerstwo Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej i Departament Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych mogą bezpośrednio lub za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol) prowadzić konsultacje w związku z realizacją poszczególnych spraw oraz w celu zapewnienia utrzymania i usprawnienia postępowań toczących się na podstawie niniejszej Umowy.
2. Państwo wzywające na wniosek Państwa wezwanego zawiadomi Państwo wezwane o stanie postępowania w sprawie przeciwko osobie, która została wydana, i przekaże odpis prawomocnego orzeczenia, jeżeli takie orzeczenie zostało wydane w danej sprawie.

Artykuł 24

Organy wykonujące

Dla Rzeczypospolitej Polskiej organem wykonującym będzie Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny lub osoba wyznaczona przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego. Dla Stanów Zjednoczonych Ameryki organem wykonującym będzie Sekretarz Stanu lub osoba wyznaczona przez Sekretarza Stanu.

Artykuł 25

Wypowiedzenie

Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć niniejszą Umowę w dowolnym czasie przez pisemne zawiadomienie drugiego Umawiającego się Państwa, a wypowiedzenie nabierze mocy po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania takiego zawiadomienia.

Agreement
between the Republic of Poland and the United States
of America on the application of the Extradition Treaty between
the Republic of Poland and the United States of America signed
10 July 1996, pursuant to Article 3(2) of the Agreement on Extradition
between the European Union and the United States of America signed
at Washington 25 June 2003

The Republic of Poland and the United States of America (the “Contracting States” referred to in the Annex to this Agreement),

In view of Article 3(2) of the Agreement on Extradition between the European Union and the United States of America signed at Washington 25 June 2003,

Have agreed as follows:

Article 1

As contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Extradition between the European Union and the United States of America signed at Washington 25 June 2003 (hereafter “the EU- U.S. Extradition Agreement”), the Republic of Poland and the United States of America acknowledge that, in accordance with the provisions of this Agreement, the bilateral Extradition Treaty between the Republic of Poland and the United States of America signed at Washington on 10 July 1996 (hereafter “The Poland.-U.S Extradition Treaty”) is applied in relation to the EU- U.S. Extradition Agreement, under the following terms:

- (a) Article 6 of the Annex to this Agreement shall be applied in place of Article 6 of the Poland- U.S. Extradition Treaty, pursuant to Article 13 of the EU- U.S. Extradition Agreement;
- (b) Article 9(1) of the Annex to this Agreement shall be applied in place of Article 9(1) of the Poland- U.S. Extradition Treaty, pursuant to Article 5(1) of the EU- U.S. Extradition Agreement;
- (c) Article 9 bis of the Annex to this Agreement shall be applied to supplement the provisions of the Poland-U.S. Extradition Treaty, pursuant to Article 14 of the EU-U.S. Extradition Agreement;
- (d) Article 10 of the Annex to this Agreement shall be applied in place of Article 10 of the Poland-U.S. Extradition Treaty, pursuant to Article 5(2) of the EU-U.S. Extradition Agreement;
- (e) Article 12(4) of the Annex to this Agreement shall be applied to supplement the provisions of the Poland-U.S. Extradition Treaty, pursuant to Articles 5(1) and 7(1) of the EU-U.S. Extradition Agreement; the previous Article 12(4) and 12(5) shall be renumbered as Articles 12(5) and 12(6) respectively;

(f) Article 17 of the Annex to this Agreement shall be applied in place of Article 17 of the Poland-U.S. Extradition Treaty, pursuant to Article 10 of the EU-U.S. Extradition Agreement;

(g) In view of Articles 3 and 5 of this Agreement, Articles 24 and 26 of the Poland-U.S. Extradition Treaty shall be deleted. Accordingly, Article 25 of the Poland-U.S. Extradition Treaty shall be renumbered as Article 24 of the Annex, and Article 27 of the Poland-U.S. Extradition Treaty shall be renumbered as Article 25 of the Annex.

Article 2

The Annex reflects the integrated text of the provisions of the Poland-U.S. Extradition Treaty and the EU-U.S. Extradition Agreement as a result of Article 1 of this Agreement. This integrated text shall apply upon entry into force of this Agreement.

Article 3

In accordance with Article 16 of the EU-U.S. Extradition Agreement, this Agreement shall apply to offenses committed before as well as after it enters into force.

Article 4

This Agreement shall not apply to requests made prior to its entry into force.

Article 5

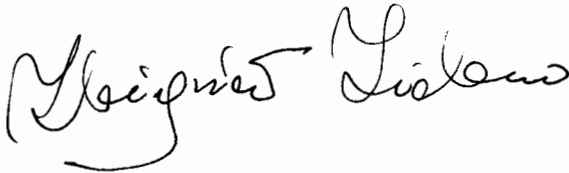
1. This Agreement shall be subject to ratification and the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible. This Agreement shall enter into force on the date of entry into force of the EU-U.S. Extradition Agreement.

2. In the event of termination of the EU-U.S. Extradition Agreement, this Agreement shall be terminated as of the date of termination of the EU-U.S. Extradition Agreement, and the Poland-U.S. Extradition Treaty shall be applied instead. The Republic of Poland and the United States of America nevertheless may agree to continue to apply some or all of the provisions of this Agreement.

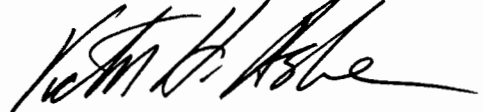
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Warsaw, this 9th day of June, 2006, in duplicate, in the Polish and English languages, both texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF POLAND:

FOR THE GOVERNMENT OF THE
UNITED STATES OF AMERICA:

ANNEX

EXTRADITION TREATY BETWEEN THE REPUBLIC OF POLAND AND THE UNITED STATES OF AMERICA

Article 1 Obligation to Extradite

The Contracting States agree to extradite to each other, pursuant to the provisions of this Treaty, persons whom the authorities in the Requesting State seek for prosecution or have found guilty of an extraditable offense.

Article 2 Extraditable Offenses

1. An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws in both Contracting States by deprivation of liberty for a maximum period of more than one year or by a more severe penalty.

2. An offense shall also be an extraditable offense if it consists of an attempt to commit, or participation in the commission of, an offense described in paragraph 1 of this Article. Any type of association to commit offenses described in paragraph 1 of this Article, as provided by the laws of Poland, and conspiracy to commit an offense described in paragraph 1 of this Article, as provided by the laws of the United States, shall also be extraditable offenses.

3. For the purposes of this Article, an offense shall be an extraditable offense:

- (a) whether or not the laws in the Contracting States place the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology; or
- (b) whether or not the offense is one for which United States federal law requires the showing of such matters as interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States federal court.

4. If the offense has been committed outside the territory of the Requesting State, extradition shall be granted if the laws in the Requested State provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances. If the laws in the Requested State do not so provide, the executive authority of the Requested State may, in its discretion, grant extradition.

5.If extradition has been granted for an extraditable offense, it shall also be granted for any other offense specified in the request, even if the latter offense is punishable by deprivation of liberty for one year or less, provided that all other requirements for extradition are met.

Article 3 Fiscal Offenses

An offense shall also be an extraditable offense if it consists of an offense in connection with taxes, duties, international transfers of funds, and importation, exportation, and transit of goods, even if the law of the Requested State does not require the same type of fee or tax or does not regulate fees, taxes, duties, transit of goods, and currency transactions in the same manner as the laws of the Requesting State.

Article 4 Nationality

1.Neither Contracting State shall be bound to extradite its own nationals, but the Executive Authority of the Requested State shall have the power to extradite such persons if, in its discretion, it be deemed proper and possible to do so.

2.If extradition is refused solely on the basis of the nationality of the person sought, the Requested State shall, at the request of the Requesting State, submit the case to its competent authorities for a decision as to prosecution.

Article 5 Political and Military Offenses

1. Extradition shall not be granted if the offense for which extradition is requested is an offense of a political character.

2. For the purposes of this Treaty, the following offenses shall not be considered to be of a political character:

- (a) murder or any other offense against the person of a Head of State of one of the Contracting States, or of a member of the Head of State's family;
- (b) an offense for which both Contracting States have the obligation pursuant to a multilateral international agreement to extradite the person sought or to submit the case to their competent authorities for decision as to prosecution; and

- (c) murder, manslaughter, malicious wounding, or inflicting grievous bodily harm or other grievous injury to health;
- (d) an offense involving kidnapping, abduction, or any form of unlawful detention, including the taking of a hostage;
- (e) placing or using an explosive, incendiary or destructive device capable of endangering life, of causing substantial bodily harm, or of causing substantial property damage; and,
- (f) an attempt to commit, or participation in the commission of, any of the foregoing offenses, as well as an association to commit these offenses as provided by the laws of Poland, or conspiracy to commit these offenses as provided by the laws of the United States.

3. Notwithstanding paragraph 2 of this Article, extradition shall not be granted if the executive authority of the Requested State determines that the request was politically motivated.

4. The executive authority of the Requested State may refuse extradition for offenses under military law which are not offenses under ordinary criminal law.

Article 6 Capital Punishment

Where the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the Requesting State and not punishable by death under the laws in the Requested State, the Requested State may grant extradition on the condition that the death penalty shall not be imposed on the person sought, or if for procedural reasons such condition cannot be complied with by the Requesting State, on condition that the death penalty if imposed shall not be carried out. If the Requesting State accepts extradition subject to conditions pursuant to this Article, it shall comply with the conditions. If the Requesting State does not accept the conditions, the request for extradition may be denied.

Article 7 Prior Prosecution

1. Extradition shall not be granted when the person sought has been convicted or acquitted with final and binding effect in the Requested State for the offense for which extradition is requested.

2.Extradition shall not be precluded by the fact that the competent authorities in the Requested State have decided either:

- (a) not to prosecute the person sought for the acts for which extradition is requested; or
- (b) to discontinue any criminal proceedings which have been instituted against the person sought for those acts.

Article 8 Lapse of Time

Extradition shall not be granted when the prosecution or the enforcement of the penalty for the offense for which extradition has been sought has become barred by lapse of time according to the law of the Requesting State.

Article 9 Extradition Procedures and Required Documents

1.Requests for extradition and supporting documents shall be transmitted through the diplomatic channel.

2.A request for extradition shall be supported by:

- (a) documents, statements, or other types of information which describe the identity, nationality, and probable location of the person sought;
- (b) information describing the facts of the offense and the procedural history of the case;
- (c) the text of the law describing the essential elements of the offense for which extradition is requested;
- (d) the text of the law prescribing the punishment for the offense;
- (e) a statement of the provisions of law describing any time limit on the prosecution or enforcement of the penalty for the offense for which extradition has been sought; and
- (f) the documents, statements, or other types of information specified in paragraph 3 or paragraph 4 of this Article, as applicable.

3.A request for extradition of a person who is sought for prosecution shall also be supported by:

(a) a copy of the warrant or order of arrest, if any, issued by a judge or other competent authority;

(b) a copy of the charging document, if any; and

(c) such information as would justify the committal for trial of the person if the offense had been committed in the Requested State.

4. A request for extradition relating to a person who has been found guilty of the offense for which extradition is sought shall also be supported by:

(a) a copy of the warrant or order of arrest, if any, issued by a judge or other competent authority;

(b) a copy of the judgment of conviction or, if such copy is not available, a statement by a judicial authority that the person has been found guilty;

(c) information establishing that the person sought is the person to whom the finding of guilt refers;

(d) a copy of the sentence imposed, if the person sought has been sentenced, and a statement establishing to what extent the sentence has been carried out; and

(e) in the case of a person who has been convicted in absentia, the documents required in paragraph 3.

Article 9 bis Sensitive Information in a Request

Where the Requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of its request for extradition, it may consult the Requested State to determine the extent to which the information can be protected by the Requested State. If the Requested State cannot protect the information in the manner sought by the Requesting State, the Requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article 10 Admissibility of Documents

Documents that bear the certificate or seal of the Ministry or Department of Justice, or Ministry or Department responsible for foreign affairs, of the Requesting State shall be admissible in extradition proceedings in the Requested State without further certification, authentication, or other legalization.

Article 11
Translation

All documents submitted by the Requesting State shall be translated into the language of the Requested State.

Article 12
Provisional Arrest

1. In case of urgency, a Contracting State may apply for the provisional arrest of the person sought before the request for extradition is submitted. An application for provisional arrest may be transmitted through the diplomatic channel or directly between the Ministry of Justice of the Republic of Poland and the United States Department of Justice. The facilities of the International Criminal Police Organization (INTERPOL) may be used to transmit such a request.

2. The application for provisional arrest shall contain:

- (a) a description of the person sought and information concerning the person's nationality;
- (b) the location of the person sought, if known;
- (c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offense;
- (d) a description of the laws violated;
- (e) a statement of the existence of either:
 - (i) a warrant of arrest for a person sought for prosecution or already found guilty but not yet sentenced, or
 - (ii) a judgment of conviction against a person sought for the enforcement of a sentence; and
- (f) a statement that a request for extradition for the person sought will follow.

3. The Requesting State shall be notified without delay of the disposition of its application and the reasons for any denial.

4. If the person whose extradition is sought is held under provisional arrest by the Requested State, the Requesting State may satisfy its obligation to transmit its request for extradition and supporting documents through the diplomatic channel pursuant to Article 9, by submitting the request and documents to the Embassy of the Requested State located in the Requesting

State. In that case, the date of receipt by the Embassy shall be considered to be the date of receipt by the Requested State for purposes of applying the time limit that must be met under paragraph 5 of this Article in order to enable the person's continued detention.

5. A person who is provisionally arrested shall be discharged from custody upon the expiration of sixty (60) days from the date of provisional arrest pursuant to this Treaty if the executive authority of the Requested State has not received the formal request for extradition and the supporting documents required in Article 9.

6. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph (5) of this Article shall not prejudice the subsequent rearrest and extradition of that person if the extradition request and supporting documents are delivered at a later date.

Article 13 Additional Information

If the Requested State considers that the information furnished in support of a request for extradition is not sufficient to fulfill the requirements of this Treaty, that State may request that additional information be furnished within such a reasonable length of time as it specifies. Such additional information may be requested and furnished directly between the Ministry of Justice of Poland and the United States Department of Justice or through the diplomatic channel.

Article 14 Decision and Surrender

1. The Requested State shall promptly notify the Requesting State of its decision on the request for extradition.

2. If the request is denied in whole or in part, the Requested State shall provide an explanation of the reasons for the denial. The Requested State shall provide copies of pertinent judicial decisions upon request.

3. If the request for extradition is granted, the authorities of the Contracting States shall agree on the time and place for the surrender of the person sought.

4. Surrender of the person sought shall take place within such time as may be prescribed by the laws of the Requested State. If the law of the Requested State does not provide a specific time for surrender, it shall take place within thirty (30) days from the date on which the Requesting State is notified of the decision to extradite.

5. If the person sought is not removed from the territory of the Requested State within the time required under paragraph (4), he may be set at liberty. The Requested State may subsequently refuse to extradite the person sought for the same offense.

6. If circumstances beyond its control prevent a Contracting State from timely surrendering or taking delivery of the person to be extradited, it shall notify the other Contracting State before the expiration of the time limit. In such a case the competent authorities of the Contracting States may agree upon a new date for the surrender.

Article 15 Convictions in Absentia

If a Contracting State has applied to the other State for extradition of a person convicted in absentia, the executive authority of the Requested State may refuse to surrender the person if it deems that the proceedings in absentia did not ensure the minimum right to defense to which the person charged is entitled. Extradition may be effected, however, if the Requesting State guarantees, in a manner deemed adequate, that the case against the person whose extradition is requested will be reopened, with guaranteed right of defense.

Article 16 Temporary and Deferred Surrender

1. If the extradition request is granted in the case of a person who is being prosecuted for an offense other than that for which extradition is sought or is serving a sentence in the territory of the Requested State for an offense other than that for which extradition is sought, the Requested State may temporarily surrender the person sought to the Requesting State for the purpose of prosecution. The person so surrendered shall be kept in custody in the Requesting State and shall be returned to the Requested State after the conclusion of the proceedings against that person, in accordance with conditions to be determined by agreement of the Contracting States.

2. The Requested State may postpone the extradition proceedings against a person who is being prosecuted for the same offense for which that person is sought or any other offense, or who is serving a sentence in that State for an offense other than that for which extradition is sought. The postponement shall continue until the prosecution of the person sought has been concluded or until such person has served any sentence imposed.

Article 17
Requests for Extradition or Surrender Made by Several States

1.If the Requested State receives requests from the Requesting State and from any other State or States for the extradition of the same person, either for the same offense or for different offenses, the executive authority of the Requested State shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

2.If the Republic of Poland receives an extradition request from the United States of America and a request for surrender pursuant to the European arrest warrant for the same person, either for the same offense or for different offenses, its executive authority shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

3.In making its decision under paragraphs 1 and 2 of this Article, the Requested State shall consider all of the relevant factors, including, but not limited to, the following:

- (a) whether the requests were made pursuant to a treaty;
- (b) the places where each of the offenses was committed;
- (c) the respective interests of the requesting States;
- (d) the seriousness of the offenses;
- (e) the nationality of the victim;
- (f) the possibility of any subsequent extradition between the requesting States; and
- (g) the chronological order in which the requests were received from the requesting States.

Article 18
Seizure and Surrender of Property

1. To the extent permitted under its law, the Requested State may seize and surrender to the Requesting State all articles, documents, and evidence connected with the offense in respect of which extradition is granted. The items mentioned in this Article may be surrendered, to the extent permitted under the law of the Requested State, even when extradition cannot be effected due to the death, disappearance, or escape of the person sought.

2. The Requested State may condition the surrender of the property upon satisfactory assurances from the Requesting State that the property will be returned to the Requested State as soon as practicable. The Requested State may also defer the surrender of such property if it is needed as evidence in the Requested State.

3. The rights of third parties in such property shall be duly respected.

Article 19
Rule of Speciality

1. A person extradited under this Treaty may not be detained, prosecuted, sentenced, or punished in the Requesting State except for:

- (a) an offense for which extradition has been granted or a differently denominated offense based on the same facts on which extradition was granted, provided such offense is extraditable or is a lesser form of such offense;
- (b) an offense committed after the extradition of the person; or
- (c) an offense for which the executive authority of the Requested State has consented to the person's detention, prosecution, sentencing, or punishment. For the purpose of this subparagraph:
 - (i) the Requested State may require the submission of the documents specified in Article 9; and
 - (ii) unless the Requested State objects in writing, the person extradited may be detained by the Requesting State for ninety (90) days, or for such longer period of time as the Requested State may authorize, while the request is being processed.

2. A person extradited under this Treaty may not be extradited to a third State for an offense committed prior to the surrender unless the surrendering State consents.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, prosecution, sentencing, or punishment of an extradited person, or the extradition of that person to a third State, if:

- (a) that person leaves the territory of the Requesting State after extradition and voluntarily returns to it; or
- (b) that person does not leave the territory of the Requesting State within thirty (30) days of the day on which that person is free to leave.

Article 20
Simplified Extradition

If the extradition of a person sought to the Requesting State is not obviously precluded by the laws of the Requested State and provided the person sought irrevocably agrees in writing to his extradition after personally being advised by a judge or competent magistrate of his rights to formal extradition proceedings and the protection afforded by them that he would lose, the Requested State may

surrender the person sought without a formal extradition proceeding having taken place. In this case Article 19 shall not be applicable.

Article 21 Transit

1. Either Contracting State may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the other State by a third State. A request for transit shall be made through the diplomatic channel or directly between the Ministry of Justice of the Republic of Poland and the United States Department of Justice. The facilities of the International Criminal Police Organization (INTERPOL) may be used to transmit such a request. It shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A person in transit may be detained in custody during the period of transit.

2. No authorization is required where air transportation is being used by one Contracting State and no landing is scheduled on the territory of the other Contracting State. If an unscheduled landing occurs on the territory of the other Contracting State, that Contracting State may require the request for transit as provided in paragraph 1. That Contracting State may detain the person to be transported until the request for transit is received and the transit is effected, so long as the request is received within ninety-six (96) hours of the unscheduled landing.

Article 22 Representation and Expenses

1. The Requested State shall assist, appear in court, and represent the interests of the Requesting State, in any proceeding arising out of a request for extradition.

2. The Requesting State shall bear the expenses related to the translation of documents and the transportation of the person surrendered. The Requested State shall pay all other expenses incurred in that State by reason of the extradition proceedings.

3. Neither State shall make any other pecuniary claim against the other State arising out of extradition procedures under this Treaty.

Article 23 Consultation

1. The Ministry of Justice of the Republic of Poland and the United States Department of Justice may consult with each other directly or through

the facilities of INTERPOL in connection with the processing of individual cases and in furtherance of maintaining and improving procedures for the implementation of this Treaty.

2. The Requesting State shall, at the request of the Requested State, inform the Requested State of the status of criminal proceedings against persons who have been extradited, and provide a copy of the final and binding decision if one has been issued in the case in question.

Article 24 Executive Authorities

For Poland, the executive authority shall be the Minister of Justice-Attorney General or a person designated by the Minister of Justice-Attorney General. For the United States of America, the executive authority shall be the Secretary of State or a person designated by the Secretary of State.

Article 25 Termination

Either Contracting State may terminate this Treaty at any time by giving written notice to the other Contracting State, and the termination shall be effective six months after the date of the receipt of such notice.

UZASADNIENIE

W dniu 18 września 1999 r. weszła w życie sporządzona w Waszyngtonie dnia 10 lipca 1996 r. Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji (Dz. U. z 1999 r. Nr 93, poz. 1066 i 1067 oraz z 2002 r. Nr 100, poz. 921). Umowa ta stworzyła gwarancje stabilności obrotu prawnego między Polską a USA oraz przyczyniła się do lepszego współdziałania sądów i prokuratur obydwu państw w ściganiu przestępców i zwalczaniu przestępczości jako takiej.

Potrzeba renegotjacji dotychczasowej Umowy dwustronnej

W dniu 25 czerwca 2003 r. w Waszyngtonie zostało podpisane Porozumienie między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji (zwane dalej Porozumieniem UE-USA). Tekst podpisanego, jednakże jeszcze nieobowiązującego, Porozumienia został opublikowany w Dz.Urz. UE L 181 z 19.07.2003, str. 27. Formalnoprawną podstawą do podpisania tego Porozumienia była decyzja Rady z dnia 6 czerwca 2003 r. dotycząca podpisania Umów między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie ekstradycji oraz wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych (Dz.Urz. UE L 181 z 19.07.2003, str. 25).

Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a Porozumienia UE-USA Unia Europejska zapewniła, że każde z Państw Członkowskich UE zobowiąże się w dokumencie zawartym między tym Państwem Członkowskim UE a USA do stosowania dwustronnej umowy o ekstradycji zawartej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki przez to Państwo Członkowskie UE w sposób określony w Porozumieniu UE-USA. Zobowiązanie Unii Europejskiej w tym zakresie rozciąga się również na państwa przystępujące do Unii po wejściu w życie Porozumienia (art. 3 ust. 2 lit. b). Oznacza to, że na RP został nałożony obowiązek dostosowania

polsko-amerykańskiej umowy o ekstradycji z 1996 r. do rozwiązań wprowadzonych Porozumieniem UE-USA.

Jak wskazano powyżej, Porozumienie UE-USA nie weszło jeszcze w życie. Koniecznym warunkiem wejścia w życie Porozumienia UE-USA jest dostosowanie przez każde z Państw Członkowskich UE, w tym również przez państwa, które weszły do UE w 2004 r., swoich umów o ekstradycji zawartych z USA, a obowiązujących w momencie wejścia w życie Porozumienia UE-USA, do zasad powyższego Porozumienia. Porozumienie to wejdzie w życie pierwszego dnia po upływie trzech miesięcy od daty wymiany między UE i USA dokumentów wskazujących, że poszczególne Państwa Członkowskie zakończyły wewnętrzne procedury zapewniające, że zmienione bilateralne umowy o ekstradycji z USA mogą wejść w życie.

W dniu 8 czerwca 2004 r. na posiedzeniu Rady UE ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych przedstawiciel Polski złożył, na podstawie art. 24 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, zastrzeżenie do Porozumienia UE-USA o ekstradycji, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska nie będzie związana Porozumieniem UE-USA o ekstradycji do czasu wypełnienia krajowych procedur wewnętrznych.

W przypadku Rzeczypospolitej Polskiej wewnętrzną procedurą będzie ratyfikacja, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącej stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej w Waszyngtonie dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r.

Z powyższego wynika, że ratyfikacja przez Rzeczpospolitą Polską przedmiotowej Umowy będzie stanowić wypełnienie obowiązku wynikającego z art. 3 ust. 2 lit. a Porozumienia UE-USA nałożonego na UE i tym samym umożliwi również Unii Europejskiej przedstawienie stronie amerykańskiej

dokumentu w trybie art. 22 Porozumienia UE-USA, bez konieczności odrębnej ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Porozumienia UE-USA.

Porozumienie o ekstradycji zostało zawarte w celu zapewnienia jednolitych rozwiązań dotyczących współpracy wszystkich Państw Członkowskich UE i USA w zakresie ekstradycji. Cel ten zdominował konstrukcję Porozumienia, które samo w sobie wiąże Unię i Stany Zjednoczone Ameryki, a nie Państwa Członkowskie i Stany Zjednoczone. Konieczne więc stało się zawarcie nowej umowy, zmieniającej dotychczasową Umowę dwustronną między Polską a Stanami Zjednoczonymi o ekstradycji, która uwzględni wynikające z Porozumienia zawartego między UE a USA zobowiązania dla Państw Członkowskich UE, jak również Państw przystępujących, a to w konsekwencji pozwoli na wejście w życie Porozumienia UE-USA.

Regulowany stan prawny

Umowa składa się z dwóch części: „umowy dostosowawczej” oraz „Załącznika”. Część zwana „umową dostosowawczą” zawiera postanowienia ogólne odnoszące się do Porozumienia UE-USA o ekstradycji ze wskazaniem, które z przepisów umowy dwustronnej ulegają zmianie oraz na mocy którego z przepisów Porozumienia. Załącznikiem natomiast jest skonsolidowany tekst Umowy RP-USA o ekstradycji oraz Porozumienia UE-USA o ekstradycji, który to Załącznik uwzględnia zmiany wynikające z art. 1 umowy dostosowawczej. Przyjęty przez stronę polską model instrumentu pisemnego, do którego odnosi się artykuł 3 ustęp 2 Porozumienia UE-USA o ekstradycji, tj. skonsolidowany tekst zawierający wszystkie zmiany i uzupełnienia wynikające z Porozumienia UE-USA o ekstradycji, przyczyni się do ułatwienia stosowania Załącznika przez praktyków prawa, tj. sędziów i prokuratorów. Taka forma umowy została przyjęta także przez inne Państwa Członkowskie UE (np. Królestwo Niderlandów i RFN).

Za generalną zasadę uznano, że Umowa (czyli umowa dostosowawcza oraz Załącznik) ma zastosowanie w sprawach o przestępstwa popełnione zarówno przed jej wejściem w życie, jak i po jej wejściu (art. 3). Umowę stosuje się

również tylko do wniosków o ekstradycję złożonych po jej wejściu w życie (art. 4). Niektóre z artykułów dotychczasowej umowy o ekstradycji zostały zastąpione nowymi przepisami, inne zaś przepisy mają charakter uzupełniający postanowienia obowiązujące. W przypadku wypowiedzenia Porozumienia UE-USA, Umowa dostosowawcza również utraci moc, natomiast moc prawną odzyska pierwotne brzmienie Umowy dwustronnej z 1996 r.

Artykuł 13 Porozumienia UE-USA spowodował zmianę art. 6 Umowy, w którym obecnie uregulowane zostało uprawnienie dla Państwa wezwanego do wydania osoby pod pewnymi warunkami. Mianowicie art. 6 Załącznika stanowi, że w sytuacji gdy przestępstwo, z powodu którego wnosi się o wydanie, jest zagrożone karą śmierci tylko według prawa Państwa wzywającego i brak jest takiego zagrożenia według prawa Państwa wezwanego, to Państwo to może wyrazić zgodę na wydanie, wyznaczając jednocześnie warunek, że kara śmierci nie zostanie orzeczona. W sytuacji, gdyby warunek taki nie mógł zostać spełniony, Państwo wezwane wskaże drugi warunek, że jeżeli kara śmierci zostanie orzeczona, to nie zostanie wykonana. Niespełnienie przez Państwo wzywające warunków ustalonych przez Państwo wezwane grozi odrzuceniem wniosku o wydanie. Dotychczasowy art. 6 Umowy nie przewidywał możliwości wyznaczenia jakichkolwiek warunków dla żadnej ze Stron.

Z uwagi na art. 5 Porozumienia UE-USA, został wprowadzony nowy art. 9bis do Załącznika dotyczący informacji podlegających szczególnej ochronie. Artykuł ten odnosi się do sytuacji, w których Państwo wzywające, występujące z wnioskiem o wydanie, dla uzasadnienia takiego wniosku zawiera w tym uzasadnieniu informacje podlegające szczególnej ochronie. Wówczas Państwo wzywające może w drodze porozumienia z Państwem wezwanym ustalić, w jaki sposób Państwo wezwane zapewni ochronę tych informacji. W przypadku braku możliwości po stronie Państwa wezwanego zapewnienia wymaganego przez Państwo wzywające sposobu ochrony informacji podlegających szczególnej ochronie, to ostatecznie samo zadecyduje, czy celem uzasadnienia wniosku o wydanie informacje te ostatecznie przekaże.

W art. 10 Załącznika dotyczącym dopuszczalności dokumentów wprowadzono przepis umożliwiający uproszczenie i przyspieszenie procedury ekstradycyjnej (art. 3 ust. 1 lit. b Porozumienia UE-USA). Będzie to możliwe dzięki dopuszczeniu w postępowaniu ekstradycyjnym prowadzonym na terytorium Państwa wezwanego dokumentów poświadczonych lub opatrzonych pieczęcią ministerstwa sprawiedliwości lub ministerstwa bądź departamentu właściwego dla spraw zagranicznych Państwa wzywającego, bez potrzeby ich dalszego poświadczania, uwierzytelniania lub innego rodzaju legalizacji.

W art. 12 Załącznika uszczegółowiono kwestię przekazywania wniosku w drodze dyplomatycznej przez wskazanie, gdzie się go składa, oraz uznanie, że datę otrzymania takiego wniosku przez Ambasadę uważa się za datę jego otrzymania przez Państwo wezwane (art. 3 ust. 1 lit. d Porozumienia UE-USA).

W związku z wprowadzeniem do prawa wspólnotowego instytucji europejskiego nakazu aresztowania, stosowne przepisy uwzględniające jego obowiązywanie zostały zawarte również w art. 17 ust. 2 Załącznika. Rozstrzyga on, jak powinna zachować się Polska, w sytuacji gdy z jednoczesnym wnioskiem o wydanie tej samej osoby w związku z tym samym przestępstwem lub z różnymi przestępstwami wystąpią USA w trybie zapisów umownych oraz którekolwiek z Państw Członkowskich UE o przekazanie na mocy europejskiego nakazu aresztowania. W takiej sytuacji właściwy organ w Rzeczypospolitej Polskiej zadecyduje, któremu z wnioskujących państw wydanie nastąpi (art. 10 ust. 2 Porozumienia UE-USA).

Skutki i tryb związania się Umową

Umowa została podpisana w dniu 9 czerwca 2006 r. w Warszawie. Ze strony polskiej Umowę podpisał Minister Sprawiedliwości Pan Zbigniew Ziobro.

Umowa dostosowawcza oraz Załącznik nie zawierają postanowień sprzecznych z obowiązującymi ustawami, a czynności mające na celu realizację ich postanowień wykonywane będą w sposób określony prawem wewnętrznym RP. Co więcej, Umowa w sposób pełny wyczerpuje materialny zakres Porozumienia UE-USA, tzn. do jej treści zostały wprowadzone wszystkie konieczne zmiany

i nowe rozwiązania, tak aby postanowienia Umowy, a zwłaszcza Załącznika, były tożsame z treścią Porozumienia UE-USA.

Wejście w życie Umowy nie spowoduje obciążeń Skarbu Państwa, poza zwykłymi kosztami wynikającymi z wykonywania wniosków o wydanie. Wejście w życie Umowy wraz z Załącznikiem będzie miało korzystny wpływ na stosunki polityczne między obydwoma państwami.

Realizacja postanowień Umowy nie będzie miała również wpływu na dotychczasowe stosunki gospodarcze, kulturalne i społeczne między obydwoma państwami. Wejście w życie Umowy nie spowoduje ponadto skutków związanych z rynkiem pracy, z wewnętrzną i zewnętrzną konkurencyjnością gospodarki oraz nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Umowa wraz z Załącznikiem podlega ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt. 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ponieważ dotyczy wolności, praw lub obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji (m.in. art. 31 ust. 3, art. 32, art. 36, art. 41, art. 55), jak również spraw uregulowanych w ustawie Kodeks postępowania karnego. Z uwagi na treść art. 91 ust. 1 i 2 Konstytucji nie będzie zachodzić konieczność zmiany prawa wewnętrznego.

09/16EP